

Sygn. akt III RC 327/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Łomży III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Edyta Piorunek

Protokolant Rafał Bagiński

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2017 r. w Łomży,

sprawy z powództwa T. W.

przeciwko małoletnim M. W. (1), K. W., A. W. (1) i A. W. (2) reprezentowanym przez przedstawicielkę ustawową matkę M. K.

o obniżenie alimentów

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda T. W. na rzecz małoletnich pozwanych M. W. (1), K. W., A. W. (1) i A. W. (2) reprezentowanych przez przedstawicielkę ustawową matkę M. K. kwoty po 600,- zł (sześćset złotych) na rzecz każdego z nich tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt III RC 327/16

UZASADNIENIE

Powód T. W. w pozwie skierowanym przeciwko swoim małoletnim dzieciom M. W. (1), K. W., A. W. (1) i A. W. (2) wniósł o obniżenie alimentów do łącznej kwoty po 500 zł miesięcznie z dotychczasowej po 2600 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że jedynym jego dochodem jest renta w wysokości 900 zł, a ze względu na stan zdrowia nie jest w stanie podjąć pracy. Podniósł jednocześnie, że matka małoletnich otrzymała wsparcie z programu „500+” w łącznej kwocie 2000 zł i jej dochód z tego tytułu wraz z alimentami to kwota 5100 zł miesięcznie.

Pozwani reprezentowani przez matkę M. K. wnosili o oddalenie powództwa podnosząc przede wszystkim, że od czasu ustalenia dotychczasowej wysokości alimentów nie uległa pogorszeniu sytuacja powoda, ani polepszeniu sytuacja małoletnich. Podkreślano jednocześnie, że świadczenia wychowawczego, tzw. „500+” nie bierze się pod uwagę przy ustalaniu wysokości obowiązku alimentacyjnego, co wynika wprost z przepisów prawa. Wskazywano też, że powód celowo wyzbył się majątku o znacznej wartości.

Sąd Rejonowy w Łomży ustalił, co następuje:

M. K. i T. W. zawarli związek małżeński 14 października 2006 r.. Ze związku tego pochodzi czworo dzieci: M. W. (1), ur. (...), K. W., ur. (...), A. W. (1), ur. (...), i A. W. (2), ur. (...)

Po ślubie małżonkowie zamieszkiwali w domu T. W., gdzie zajmowali parter domu, a pomieszczenia na piętrze zajmowali rodzice powoda. T. W. i M. W. (2) prowadzili gospodarstwo rolne na gruntach stanowiących własność T.

W. o powierzchni około 30 ha w miejscowości T.. Hodowali krowy dojne w ilości około 40 sztuk i utrzymywali się z dochodów uzyskiwanych ze sprzedaży mleka.

Umową darowizny z 24 czerwca 2013 r. T. W. darował swojemu rodzeństwu A. W. (3) i W. W. grunty rolne o łącznej powierzchni 28,9813 ha. Pomimo to nadal w oparciu o darowane grunty prowadził gospodarstwo rolne.

Na przełomie września i października 2013 r. M. W. (2) (obecnie K.) skarżąc się na stosowanie wobec niej przemocy fizycznej i psychicznej przez męża i teściów, przemoc seksualną ze strony męża, złe traktowanie przez teściów, kształtowanie negatywnego jej obrazu u dzieci, niekorzystne przedstawianie jej wobec otoczenia i sąsiadów, brak wsparcia u męża oraz brak możliwości korzystania z pieniędzy z gospodarstwa męża wyprowadziła się wraz dziećmi od męża, zaś w dniu 7 października 2013 r. wystąpiła z pozwem o rozwód. W toku postępowania zobowiązano powoda do łożenia tytułem alimentów na rzecz małoletnich dzieci M. po 800 zł miesięcznie, K. po 700 zł miesięcznie, A. po 500 zł miesięcznie, A. po 600 zł miesięcznie oraz na rzecz M. W. (2) po 500 zł miesięcznie. Od 2013 r. prowadzona była egzekucja alimentów przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zambrowie M. M. (2) sygn. akt Kmp 71/13.

Prawomocnym wyrokiem z 20 listopada 2015 r. Sąd Okręgowy w Łomży w sprawie IC 678/13 rozwiązał przez rozwód związek małżeński M. W. (2) z T. W. z winy T. W.. Sąd powierzył obojgu rodzicom wykonywanie władzy rodzicielskiej nad ich czworgiem małoletnich dzieci oraz ustalił miejsce pobytu dzieci przy matce. Jednocześnie wyrokiem tym zobowiązano oboje rodziców do ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania małoletnich dzieci i z tego tytułu zasądzone alimenty od T. W. na rzecz małoletniego M. W. (1) w kwotach po 800 zł miesięcznie, na rzecz małoletniego K. W. w kwotach po 700 zł miesięcznie, na rzecz małoletniej A. W. (1) w kwotach po 500 zł miesięcznie oraz na rzecz małoletniego A. W. (2) w kwotach po 600 zł miesięcznie, czyli łącznie po 2.600 zł miesięcznie, płatne do rąk M. W. (2) z góry do dnia 10-go każdego kolejnego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminu płatności każdej raty aż do dnia zapłaty. Zasądzone także od T. W. na rzecz M. W. (2) alimenty w kwotach po 500 zł miesięcznie płatne z góry do dnia 10-go każdego kolejnego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminu płatności każdej raty aż do dnia zapłaty.

T. W. wniósł apelację od ww. wyroku Sądu Okręgowego w Łomży zarzucając błędne przyjęcie, iż tylko on ponosi winę w rozkładzie tego związku małżeńskiego, że jest on w stanie płacić alimenty ustalone tym wyrokiem oraz sposób ustalenia kontaktów. Wyrokiem z 8 czerwca 2016 r. sygn. akt I ACa 123/16 Sąd Apelacyjny w Białymstoku oddalił w całości apelację T. W..

Już po zapadnięciu wyroku I instancji powód umową z 4 grudnia 2015 r. sprzedał zabudowaną działkę położoną w K. o powierzchni 0,59 ha na rzecz A. B. (1) i S. B..

W czasie trwania sprawy o rozwód wszystkie małoletnie dzieci T. i M. małż. W. pozostawały pod wyłączną opieką ich matki M. W. (2). Małoletni M. W. (1) uczył się w drugiej klasie szkoły podstawowej i wymagał wizyt u okulisty, a małoletni K. W. uczył się w pierwszej klasie szkoły podstawowej i jego matka chodziła z nim do lekarzy – foniatry i okulisty. Z kolei małoletnia A. W. (1) chodziła do przedszkola, za które jej matka płaciła 200 zł miesięcznie. Dziecko to wraz z matką chodziło także do foniatry i okulisty. Najmłodsze dziecko A. W. (2) było wcześniakiem i często chorował. Zużywał 4 paczki pampersów miesięcznie, w cenie po 50 zł za paczkę. Trzeba było kupować mu 6 opakowań mleka miesięcznie po 35 zł za opakowanie. W sprawie tej IC 678/13 Sąd Okręgowy w Łomży ustalił, iż miesięczne koszty utrzymania M. W. (1) wynoszą 800 zł, K. W. 700 zł, A. W. (1) 500 zł a A. W. (2) 600 zł.

M. W. (2) miała wówczas 38 lat. Ukończyła studia wyższe zawodowe na kierunku zarządzanie i marketing uzyskując tytuł licencjata, studium przygotowania pedagogicznego oraz (...) Studia (...) ze specjalnością nauczyciel - bibliotekarz. Wraz z dziećmi zamieszkiwała w wynajętym mieszkaniu w Ł.. Była właścicielką gruntów rolnych o powierzchni ok. 4 ha, które oddała w dzierżawę swojemu bratu w zamian za czynsz w kwocie 5.000 zł rocznie, Brat ten otrzymywał dopłaty do tych gruntów i ostatnio była to kwota około 5.000 zł rocznie. M. W. (2) nie pracowała zarobkowo z uwagi na opiekę nad dziećmi. Korzystała z pomocy finansowej swoich rodziców, z których każdy miał emeryturę po około 1.000 zł miesięcznie. Rodzice ci ponosili za nią koszty utrzymania wynajmowanego mieszkania, który wynosiły wówczas

po około 1.200 zł miesięcznie. Dokonywali oni także zakupów żywności i odzieży. Sąd Okręgowy w Łomży ustalił, iż koszty utrzymania M. W. (2) wynosiły wówczas 600 zł miesięcznie.

T. W. miał wówczas 41 lat i wykształcenie zasadnicze zawodowe - masarz. W trakcie małżeństwa prowadził gospodarstwo rolne o powierzchni około 30 ha, które stanowiło jego majątek osobisty od 2004 r., przekazany przez rodziców. Po przekazaniu w czerwcu 2013 r. gruntów na rzecz rodzeństwa, nadal je uprawiał, jak również pozostałe mu 2,5 ha. Hodował około 40 krów dojnych i 20 cielaków. Okresowo miał nawet 79 sztuk bydła (k.122-123). W czasie sprawy rozwodowej twierdził, że od początku września 2014 r. nie prowadzi już osobiście gospodarstwa rolnego, gdyż został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym w okresie od 28 sierpnia 2014 r. do 31 sierpnia 2015 r. Miał prawo do renty rolniczej z tego tytułu i otrzymywał ją w kwocie 548,43 zł miesięcznie. Kolejną decyzją został on uznany za niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym w okresie od 1 września 2015 r. do 30 września 2017 r. i przyznano mu świadczenie w kwocie 899,54 zł netto. Wyzierzał on własne grunty rolne o powierzchni około 2,5 ha innemu rolnikowi - A. B. (2) na 12 lat na podstawie pisemnej umowy dzierżawy z 27 sierpnia 2014 r. Zgodnie z tą umową miał on otrzymywać od dzierżawcy czynsz w kwocie 150 zł miesięcznie (k.132). Wyzierzał on mu także kwotę mleczną w wysokości 255.293 kg na okres od 1 września 2014 r. do 31 marca 2015 r. za jednorazową opłatą 600 zł i 54 sztuki bydła mlecznego na okres od 1 września 2014 r. do 31 sierpnia 2015 r. za opłatą 1.000 zł miesięcznie (k.134). Dzierżawca ten użytkował także grunty stanowiące własność rodzeństwa T. W., które wcześniej były jego własnością. T. W. twierdził w sprawie rozwodowej, że płacił alimenty na bieżąco zaciągając pożyczki w łącznej kwocie 18.500 zł, a wydzierżawione bydło sprzedał, po zakończeniu umowy dzierżawy, uzyskując cenę 30.000 zł i nie posiadał już żadnych zwierząt. Swoje udziały w Spółdzielni (...) owarości 49.190,22 zł przekazał nieodpłatnie 27.08.2014 r. A. B. (1) (k.370).

W okresie poprzedzającym wniesienie pozwu o rozwód, tj. między styczniem 2012 r. i wrześniem 2013 r. powód uzyskiwał przychód ze sprzedaży mleka od 34.976,86 zł do 54.034,96 zł miesięcznie (k.95). We wskazanym okresie łączny przychód ze sprzedaży mleka wyniósł 881.998,70 zł. Dopłaty do gruntów rolnych za 2012 r. wyniosły 33.912,64 zł (k.96).

W dniu 4 marca 2016 r. M. W. (2), w imieniu własnym oraz małoletnich jej dzieci, wystąpiła do Sądu Rejonowego w Białymstoku z pozwem przeciwko rodzeństwu męża oraz A. B. (1) i S. B. o uznanie czynności prawnych za bezskuteczne w stosunku do niej i jej dzieci, gdyż nastąpiło to z ich pokrzywdzeniem (sprawa XI 659/16). Nieprawomocnym orzeczeniem w tej sprawie powództwo zostało uwzględnione.

W sytuacji wnioskodawcy T. W. od czasu prawomocnego zakończenia sprawy rozwodowej niewiele się zmieniło. Dalej zamieszkuje on z rodzicami i otrzymuje rentę z tytułu niezdolności do pracy. Orzeczeniem z 17.05.2016 r. został zaliczony do lekkiego stopnia niepełnosprawności na okres do 31.05.2019 r. (k.394). Twierdzi, że nie posiada żadnego majątku. Korzysta z samochodu ojca. Zdarza się, że uczestniczy on w rozprawach sądowych w III Wydziale Rodzinnym i Nieletnich Sądu Rejonowego w Łomży różnych osób jako osoba zaufana jednej ze stron. Przyjeżdżał z w tym celu samochodem. Twierdzi, że grunty darowane rodzeństwu uprawia obecnie sąsiad M. B.. Opłaca on podatki i pobiera dopłaty.

Wszystkie małoletnie dzieci w dalszym ciągu zamieszkują wraz z matką, obecnie w mieszkaniu brata M. K.. Twierdzi ona, że płaci bratu odstępne w wysokości 600 zł miesięcznie. Całość kosztów mieszkania to 1200 zł miesięcznie. Otrzymuje świadczenie wychowawcze na wszystkie dzieci w kwotach po 500 zł miesięcznie na każde z nich, tj. łącznie po 2.000 zł miesięcznie.

Małoletni M. W. (1) ma 9 lat i uczęszcza do II klasy. Oceny ma obecnie dobre, problemów wychowawczych nie stwarza. Obecnie nie nosi już okularów. Miał wycinane migdały. Jeżeli chodzi o podręczniki, trzeba było dokupić mu dwie książki do religii oraz ćwiczenia do języka polskiego. Matka opłaca mu obiady w szkole, co kosztuje ok. 60 zł miesięcznie. Jest pod opieką poradni wad postawy.

K. W. ma 8 lat i powtarza I klasę szkoły podstawowej. Badany był w poradni psychologiczno – pedagogicznej, wymaga dodatkowych zajęć. Nosi okulary, ma zeza. Wyrobienie okularów kosztowało ok. 400 zł. Poprzednie były wyrabiane

ok. rok temu. Leczony jest stomatologicznie odpłatnie. Jest pod opieką poradni wad postawy. Uczęszcza na ćwiczenia ortoptyczne oczu.

A. W. (1) ma 6 lat i uczęszcza do klasy zerowej. Miała wycięte migdały. Nosi okulary, odrębne do blizy i odrębne do dali. Wymaga diagnostyki laryngologicznej po wcięciu migdałów. Jej wyżywienie w szkole kosztuje ok. 100 zł miesięcznie. Matka opłaca mu obiady w szkole, co kosztuje ok. 60 zł miesięcznie. Leczona jest stomatologicznie odpłatnie. Uczęszcza na ćwiczenia ortoptyczne oczu.

A. W. (2) ma prawie 3 lata Z powodu wcześniactwa pozostaje pod opieką poradni okulistycznej w B.. Obecnie nie nosi okularów. Ma alergię na kurz domowy, mleko krowie i jaja. Okresowo przyjmuje leki związane z alergią. Raz w roku odbywa wizyty kontrolne w poradni kardiologicznej w Ł..

M. K. nie pracuje z powodu opieki nad dziećmi, zwłaszcza że troje starszych o różnych godzinach rozpoczyna i kończy zajęcia, a nie uczęszczają do świetlicy z powodu braku miejsc. W opiece nad dziećmi pomaga jej ojciec, który przez większość dni w tygodniu wspólnie zamieszkuje. Opłaca ona składkę w ramach ubezpieczenia w KRUS w wysokości 100 zł kwartalnie. Jest alergiczką, leczona jest z powodu alergii na kurz domowy. Przyjmuje w związku z tym szczepionkę, która kosztuje 100 zł miesięcznie. Leczenie to potrwa kilka lat. Nadal otrzymuje od brata 5000 zł rocznie za oddany w dzierżawę grunt rolny. Nie pobiera dopłat (k.381). Alimenty na małoletnie dzieci otrzymuje z funduszu alimentacyjnego (k.242). Z przekazywanych przez powoda kwot pozostawia 500 zł tytułem alimentów dla siebie, zaś resztę przekazuje komornikowi. Tytułem zasiłku rodzinnego otrzymuje 657 zł miesięcznie (k.243).

Obecnie Przed Sądem Rejonowym w Łomży toczy się sprawa I. N. 24/17 z wniosku T. W. o zmianę kontaktów z małoletnimi dziećmi. W sprawie I. N. 313/16 postanowieniem z 21.03.2017 r. nieprawomocnie oddalono wniosek T. W. o zmianę miejsca zamieszkania małoletnich dzieci. W sprawie III RC 326/16 nieprawomocnym wyrokiem z 23.03.2017 r. oddalono powództwo T. W. o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego wobec M. K..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: częściowo wyjaśnień i zeznań powoda T. W. (k.325-327, 405-406v), częściowo wyjaśnień i zeznań przedstawicielki ustawowej M. K. (k.326v-327v, 406v-407), kopii zaświadczenia Urzędu Miejskiego w Ł. (k. 5), kopii decyzji Prezesa KRUS (k. 6), kopii zaświadczeń ze Szkoły Podstawowej Nr (...) w Ł. (k. 29-30), akt sprawy XI C 659/16 Sądu Rejonowego w Białymstoku, z których sporządzono kopie (k.58-85), akt sprawy I C 678/13 Sądu Okręgowego w Łomży, z których sporządzono kopie (k.91-223), kopii zaświadczeń z SM (...) (k.240) i z Urzędu Gminy K. (k.241), kopii decyzji o przyznaniu świadczeń z funduszu alimentacyjnego (k.242), kopii zaświadczenia o wysokości zasiłków rodzinnych (k.243), kopii dowodów opłat za wyżywienie dzieci w szkole (k.244), kopii faktur i paragonów (k.245-324), kopii zaświadczeń (k.336, 341), kopii dokumentacji dotyczącej stanu zdrowia i leczenia pozwanych (k.337-360, 388-38), kopii umowy najmu (k.361-363), informacji z SM (...) (k.370-374), informacji z (...) (k.381), kopii orzeczenia (k.394), kopii faktur (k.400-402), akt spraw Sądu Rejonowego w Łomży I. N. 24/17, I. N. 313/16, III RC 326/16.

Sąd Rejonowy w Łomży zważył, co następuje:

Powództwo T. W. o obniżenie należnych od niego alimentów na rzecz małoletnich dzieci nie zasługuje na uwzględnienie.

Nie może budzić wątpliwości, iż obowiązek alimentacyjny powoda względem małoletnich dzieci w dalszym ciągu istnieje. Rodzice obowiązani są bowiem do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie i nie posiada majątku, z którego dochód wystarczyłby na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania (art. 133 § 1 k.r.o.).

Zakres obowiązku alimentacyjnego, stosownie do art. 135 § 1 k.r.o, z jednej strony wyznaczają usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, a z drugiej strony zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego do alimentacji.

W ocenie Sądu nie zachodzą w niniejszej sprawie przesłanki do zastosowania art. 138 k.r.o., na podstawie którego mogłoby nastąpić ewentualne obniżenie alimentów należnych od powoda. Zgodnie bowiem z dyspozycją tego przepisu przesłanką zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego jest zmiana stosunków. Pod pojęciem tym należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu unormowane w art. 133 i 135 k.r.o. Dlatego przy ocenie, czy zachodzą przesłanki do zastosowania art. 138 k.r.o. należy mieć na uwadze wszystkie okoliczności mogące świadczyć o zmianie stosunków, a w szczególności możliwości i sytuację majątkową stron stosunku alimentacyjnego.

Ponieważ po raz ostatni sytuacja T. W. co do jego możliwości w zakresie alimentów na rzecz małoletnich dzieci oraz potrzeby pozwanych były przedmiotem badania Sądu Okręgowego w Łomży w sprawie sygn. akt I C 678/13, to obecną sytuację stron należy odnieść do ich sytuacji w czasie trwania wskazanej sprawy.

W ocenie Sądu od czasu orzekania w sprawie I C 678/13 nie zaistniały przesłanki z art. 138 kro uzasadniające obniżenie alimentów.

Zasadniczym argumentem powoda, przemawiającym jego zdaniem za obniżeniem alimentów jest okoliczność uzyskania przez M. K. świadczenia wychowawczego w kwotach po 500 zł miesięcznie na każde z dzieci. Powoływał się przy tym na stanowisko zwarte w uzasadnieniu wyroku sądu II instancji w sprawie o rozwód.

Wskazać zatem należy, że w dacie rozpoznawania przez Sąd Apelacyjny w Białymstoku apelacji powoda w sprawie o rozwód nie było przepisów prawa dotyczących zaliczania bądź niezaliczania tego rodzaju świadczenia do dochodów branych pod uwagę przy ustalaniu alimentów. Dopiero ustawą z 10 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2016 poz. 1177), wprowadzono zmianę w art. 135§3 k.r.o. wskazując w punkcie 3. tego §, że na zakres świadczeń alimentacyjnych nie wpływa świadczenie wychowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz.U. poz. 195).

Podkreślić należy, że Sąd w niniejszej sprawie nie jest związany zapatrywaniem wyrażonym w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 8 czerwca 2016 r. sygn. akt I ACa 123/16, a jedynie przepisami prawa, zwłaszcza że zapatrywanie to zostało wyrażone w innym stanie prawnym.

Powód nie wykazał, aby od czasu ustalenia wysokości obowiązku alimentacyjnego wobec małoletnich pozwanych w sprawie o rozwód uległa pogorszeniu jego sytuacja. Tak obecnie, jak i poprzednio otrzymuje on rentę z tytułu niezdolności do pracy na gospodarstwie rolnym, co nie oznacza że nie ma on możliwości zarobkowych. Już wówczas, jak i przed sprawą o rozwód leczył się na schorzenie kręgosłupa. Już w maju 2016 r. zaliczony został do lekkiego stopnia niepełnosprawności. Nie jest są to zatem żadne nowe okoliczności. Powód wskazywał, że wydatkuje 200-250 zł na leki miesięcznie, jednakże zauważyć należy, że większość leków na złożonych fakturach, to leki sprzedawane bez recepty, mogą one dotyczyć zatem tak powoda, jak i innych członków jego rodziny (U., I. M., E., A.). Ponadto zakupione zostały te leki w największych możliwych opakowaniach, który powinny wystarczać na kilka miesięcy (jednorazowo zakupiono I. 96 tabletek, E. 100 tabletek, A. 100 tabletek – karta 402).

Sąd w niniejszej sprawie podziela ustalenia i stanowisko sądów w sprawie o rozwód, iż powód był właścicielem dużego i dobrze prosperującego gospodarstwa rolnego, którego wyzbył się bez ważnego powodu, w następstwie nieracjonalnych rozporządzeń majątkowych. W sprawie Sądu Rejonowego w Białymstoku XI C 659/16 zeznając jako świadek jako jedyny powód darowania gruntów rolnych swojemu rodzeństwu wskazywał okoliczność, jakoby żona domagała się od niego przekazania udziału we własności tych gruntów. Nie podnosił, aby nastąpiło to z powodu jego stanu zdrowia ani jakichkolwiek innych przyczyn uniemożliwiających prowadzenie gospodarstwa rolnego. Zresztą znamienne jest, że po uczynieniu tejże darowizny w czerwcu 2013 r. powód nadal prowadził gospodarstwo rolne w oparciu o ten areal ziemi. W toku sprawy o rozwód wydzierżawiał, a następnie sprzedał pozostały mu majątek. We wskazanej sprawie zapadł nieprawomocny na czas orzekania w niniejszej sprawie wyrok uznający zaskarżone czynności za bezskuteczne wobec wierzycieli alimentacyjnych. O ile nawet z uwagi na stan zdrowia powód nie może czasowo prowadzić gospodarstwa rolnego, to nie wykazał aby zachodziła konieczności jego wyzbycia się, w większości

nieodpłatnie. Mając areal ponad 30ha, mógłby je co najmniej wydzierżawić, a w ostateczności sprzedać część. Powód zamieszkuje na terenie, na którym jest silnie rozwinięte rolnictwo, zwłaszcza hodowla bydła mlecznego, co poddaje w wątpliwość twierdzenia powoda, jakoby ziemia była tam tania i nie było na nią zapotrzebowania. Ponadto powód ma zawód masarza, w którym, jak przyznał, pracował kilka lat. Nie udowodnił, aby był niezdolny także do pracy w tym zawodzie. Nie sposób też nie zauważyć, iż powód wydatkuje środki finansowe na przyjazdy do tut. Sądu w celu uczestniczenia jako obserwator w sprawach dotyczących innych osób. Z przyjazdami tymi wiązą się chociażby koszty zakupu paliwa. Tego rodzaju wydatków nie można uznać za konieczne i ważniejsze niż koszty utrzymania małoletnich dzieci.

W ocenie Sądu koszty utrzymania dzieci są porównywalne z ustalonymi w czasie trwania sprawy o rozwód, tj. K. i M. ok. 700-800 zł miesięcznie, A. i A. około 600 zł miesięcznie. Z całą pewnością koszty nie zmalowały od poprzedniej sprawy. Nie nastąpił spadek cen towarów i usług, a potrzeby dzieci wraz z wiekiem rosną, a nie maleją. K., M. i A. są w wieku szkolnym. Wprawdzie większość podręczników jest obecnie udostępniana uczniom szkoły podstawowej nieodpłatnie, ale część trzeba kupić samemu, jak np. do religii, języków obcych, ćwiczenia. Ponadto konieczne jest kupowanie na bieżąco materiałów biurowych. Występują składki szkolne, opłaty za wycieczki, wyjścia do kina czy na przedstawienia, opłata za komitet rodzicielski. Matka opłaca też tym małoletnim posiłki w szkole. Dzieci w wieku szkolnym potrzebują znacznie większego asortymentu odzieży i obuwia, a ponieważ są w okresie wzrostu, zachodzi też konieczność systematycznego ich wymieniania na nowe i większe. Każde z dzieci miało i nadal ma problemy zdrowotne. Mają skłonności do infekcji dróg oddechowych. M. i A. mieli wycinane migdały. K. i A. noszą okulary, które co jakiś czas muszą być wymieniane. Oboje też zostali skierowani na ćwiczenia ortoptyczne oczu. Oboje są leczeni stomatologicznie odpłatnie. Z kolei małoletni A. jest dzieckiem alergiczny, wymaga diety (alergia na mleko krowie i jaja) oraz okresowego przyjmowania leków. Nie uczęszcza on jeszcze do przedszkola.

W sytuacji konieczności sprawowania bezpośredniej opieki nad czwórką małych dzieci, w tym jednym w wieku ok. 3 lat, nie można uznać za zasadny zarzutu powoda, iż matka małoletnich ma możliwość i powinna podjąć pracę. Wprawdzie korzysta z pomocy ojca, jednakże ma on 72 lata i problemy ze zdrowiem – stawami, sercem, żylakami. Nie jest to zatem pomoc umożliwiająca M. K. podjęcie pracy.

Z tych względów na podstawie wskazanych przepisów orzeczono jak w wyroku.

O kosztach procesu między stronami orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. w związku z przepisami Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2015.1800) - §2 pkt. 4 i 5 w zw. z §4 pkt. 4. Biorąc pod uwagę, iż powód nie sprecyzował docelowej żądanej przez siebie wysokości alimentów na poszczególne dzieci, Sąd uznał, iż kwota 500 zł ma być podzielona po równo na każde z dzieci, zatem powód wnosi o obniżenie alimentów do kwot po 125 zł na rzecz każdego z pozwanych. Z uwagi na to, że sprawa była rozpoznana przeciwko wszystkim pozwany łącznie, nie była nadmiernie skomplikowana ani długotrwała Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanych tylko część kosztów zastępstwa prawnego, tj. kwoty po 600 zł.